

రాగ రేఖలు

పిల్లల మణి

హనుమంతరావు, ఎం. ఏ.

సర్వ స్వామ్యములు కవివే
ప్రథమ ముద్రణము : 500

వెల : ఒక రూపాయి

నందన : ఉగాడి; మార్చి 1952
నెల్కం ప్రెస్, గుం టూరు

అ ర్థ యో ద య ము

“సాహిత్య- సమూహోచనము,” “సాహిత్య- సంపద”, “సాహిత్య- సమీక్ష”, “నవ్యాంధ్ర సాహిత్య వీధులు” ప్రభృతి గ్రంథపరంపర మూలాగా శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి ఈనాటి ఆంధ్ర విమర్శ కాగ్రేసరులలో ఒకడని విఖ్యాతిగడించుకున్నాడు. ఒక వంక విచుర్మకుడుగా విశ్పంఖల విహారం చేస్తున్నా మరొక వంక తాను సాహిత్య క్షేత్రంలో ప్రవేశించింది మొదలు కవితా వ్యవసాయం సాగిస్తూనే ఉన్నా డితడు.

సాధన సమితి స్థాపనాచార్యులుగా “మధు కణములు” ప్రచురించి ప్రథమతః శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి తనలోని కవికుమారుణ్ణి పాఠకలోకానికి పరిచితుణ్ణి చేశాడు. ఇతని ఆనాటి మధుకణాలు నేటి రాగ రేఖలుగా పరిణమించి రసికులను ఆశ్చర్య చకితుల చేస్తున్నవి. “రాగ రేఖలు” పదిహేను సంవత్సరాలలో అవతరించిన సుమారు ఏబది గేయరచనల సంపుటి. శారదోపాసకుడైన శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి ఆంధ్ర శారదకు అక్షరాంజలులు అర్పించి గ్రంథారంభం చేశాడు. ఇది సముచితం. ఈగేయ ‘సమాహృతిలో’ అనంతమైన వస్తు

వైవిధ్యం గోచరిస్తున్నది. రాజకీయాలు, సంఘము, పృథ్వీ, ప్రేమ, పల్లజీవితము ఈ రచయితను కదలించి పలికించినవి. “స్వాతంత్ర్య దేవి వచ్చె” “ఉత్పాతం” “మారణ హోమం” వంటి గేయాలు భారత రాజకీయాలను సంబుధించినవి. “లేరో” “అశుకణములు” “ఘానవప్రపంచం” వంటి గేయాలు సాంఘికాలు. పృథ్వీ-ప్రేమలకు సంబుధించిన “భీమరరాజా కోయిలా” వంటి గేయాలు ఈ గుచ్చంలో విశేషాలు. శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱిని పాలేరుజీవితం ప్రత్యేకంగా ఆకర్షించింది. వారిజీవితంలోని వలపు-తలపులు; ప్రేమ-పిలుపులు “ప్రేమ” “పిలుపు” “ఆసేనె” వంటి రచనల్లో చిత్రించినాడు.

పిల్లలమీద “పిల్లలమఱ్ఱి”కి ప్రీతి అధికం అనటంలో ఆశ్చర్య మేముంది? “బంగారు చెల్లాయి” “చిట్టి - కాకి” “తాయిలం” బాల సాహిత్యం. “చిట్టిరో” కావ్యం ఇతని కరుణారసపూరిత హృదయాన్ని అభివ్యక్తం చేస్తున్నది.

“జిజ్ఞాస” వంటికావ్యాలలో సృష్ట్యాది భావుక లోకాన్ని కదలించి పలికించిన జగద్రహస్యాలూ, నగ్నసత్యాలూ నిరూపితాలైనవి. ఇతని తత్వ

జిజ్ఞాసలో భారతీయహృదయమే ప్రస్ఫుటతహా
తున్నది. ఉజ్వల కాలచక్ర భ్రమణంలో నిత్య
నూతన విలాసాలతో కొంతకాలం నర్తించి యవ
నిక వెనుకకు తిరోహితమై పోయే ఋతుదేవతలను
“సంక్రాంతి”, “ఉగాదిలక్ష్మి” వంటి రచనలతో
ఈ కవి ఆహ్వానించాడు.

“ఆరె బుల్ బుల్ తూ భి ఆ’ - అన్నఅపీత్
భరన్ రికాన్డను అనుసరించిన ప్రేమగీతం
శ్రీపిల్లలమఱ్ఱి పర సంప్రదాయానుకూలములైన
లయలకు ఆంధ్రభాషను, భావాలను ఎలా
ఒదిగింప గలడో వ్యక్తం చేస్తున్నది.

ఈగేయ సంపుటిలో నవ్య సాహిత్యం పుటకల
నుంచీ నేటివరకూ వచ్చిన వివిధ గేయ రచనా
రీతులు నిబద్ధాలై కనిపిస్తున్నవి. సుగంధి, మట్టది,
రగడ, ద్విపదల వంటి గానయోగ్యములైన వివిధ
ఛందస్సులను ఈ కవి చేపట్టి తన శక్తిసామర్థ్యా
లను వెల్లడించాడు. “ఆనందం” “నిర్వేదం” వంటి
రచనల్లో “బ్లాంకు వర్సు” ఉపయుక్తమైంది. ఇది
ప్రాచీనచూర్ణికలలోని వృత్తగంధి వచనాన్ని
జ్ఞాపి చేస్తున్నది. అవధులు లేని ఆనంద నిర్వేదా

లను అనువదించటానికి ఛందో మర్యాదలతో
కట్టుబడని ఈ రచనా విధానాన్ని స్వీకరించి
శయ్యా సౌభాగ్యంతో స్వేచ్ఛావిహారం చేశాడు,
శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి.

“ఓడేవ డేన” వంటి గేయాలు ప్రాచీన కృతి
కర్తలైన తాళ్ళపాక వారిని, సంకీర్తనం కృష్ణమా
చార్యుల వారినిజ్ఞప్తికి తెస్తున్నవి. అనంత వస్తు,
విధాన వైవిధ్యాలతో నెగడి ఈ “రాగ కేళిలు”
కవికి గల భావనాబలాన్ని, శిల్పసామర్థ్యాన్ని
సర్వత్రా ప్రస్ఫుటం చేస్తున్నవి.

గేయ ముఠే సంగీత సాహిత్యాల “వాగర్థ
ప్రణయం”తో ఏర్పడి ఏక భావాశ్రయమై, గాన
యోగ్యతా యుతమైన ఆత్మకావ్య మనే
రహస్యాన్ని శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి ఏనాడో గ్రహించాడు.
ఆత్మాను భూతులను పఠితల హృదయాలకు
హత్తుకునేట్లు పలకటంలో ఈ కవి ఉద్యోగాన్ని
ఉత్తగా గ్రహించాడు. నిర్వేలమైన కవిత్వం ఇతని
గేయకవితా కన్యకు జీవితం!

నవ్యసాహిత్య యుగారంభం నాటి కంటే నేడు
 గేయ విశేష ప్రాముఖ్యాన్ని గండించు కున్నది.
 చలనచిత్ర పరిశ్రమ, ఆకాశవాణి వంటి సంస్థలు
 ఈ రచనా విశేషానికి విశేషదోహదం చేస్తున్నవి.
 శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి రచనలు ఇతఃపూర్వం కంటే
 అత్యధికంగా ఈ రంగాల రెంటనూ ప్రచలితాలై
 ఇతనికి అధికతర కీర్తి ప్రతిష్ఠలను చేకూర్చవలసిన
 అవసర మొచ్చెనా ఉంది.

వావిలాల సోమయాజులు

శేషప్రభ

జననం : 12-8-1950

మరణం : 3-9-1951

మహా

కడుపున చిచ్చు పెట్టి

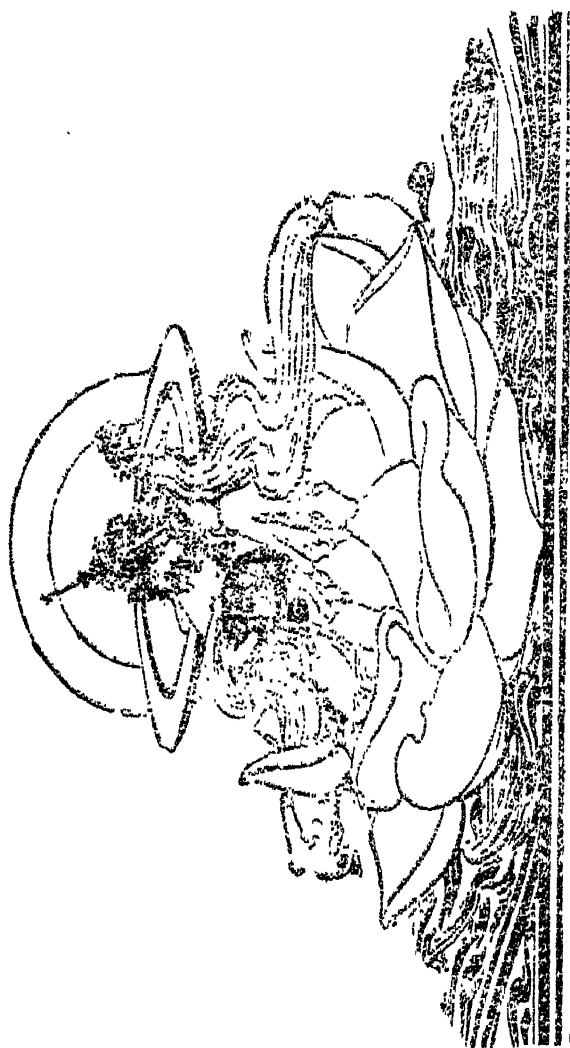
మమం జానిన

చిట్ట న్న

శేష ప్రభు

‘సుకీల’ హాసమంతాభావులు’

ఆంధ్ర శౌరద

ఆంధ్ర శౌరద నీకు అక్షరాంజలులూ !
అందుకో ఆదుకో రావమ్మ మా యమ్మ !!

తరతరాల్ మా యింట తాండవించితి వంట
తలపు తరగల వెల్లి, తఱుకు బెఱుకుల తల్లి !

తెలుగు నేలల పైన తేనె మాగాణి
తీరుగా తేటగా తీర్చి దిద్దిన తల్లి !

పదకవితా శుదతికి మధుర గాన ఫణతులన్
ముదముతో ముద్దుగా చదువ నేర్పిన తల్లి !

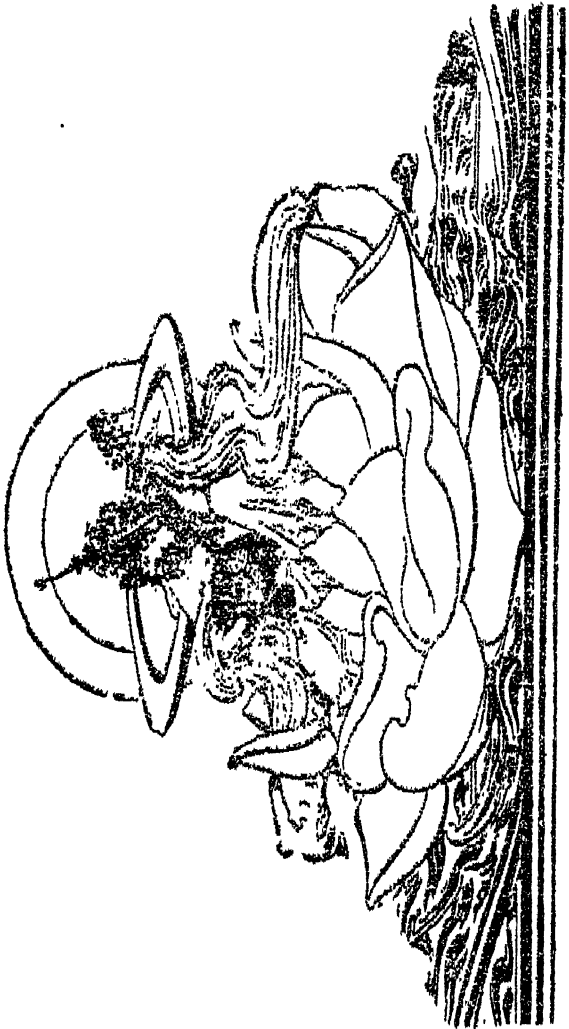
ప్రబంధ సుందరీ రస బుధుర భంగిమలూ
ప్రభలతో ప్రబలగా ప్రబోధించిన తల్లి !

నవకవితా యువతీ భావాభినయ గతులూ
శివములా లీలలన్ హావణించిన తల్లి !

ప్రణయ రాగము లోన ప్రణవ నాదము నింపి
ప్రవిమల యోగ నియతి ప్రసాదించెడి తల్లి !

ఆంధ్ర శౌరద నీకు అక్షరాంజలులూ !
అందుకో ఆదుకో రావమ్మ మా యమ్మ !!

ఆంధ్ర శారద

ఆంధ్ర శారద నీకు అక్షరాంజలులూ !
అందుకో ఆదుకో రావమ్మ మా యమ్మ ! !

తరతరాల్ మా యింట తాండవించితి వంట
తలపు తరగల వెల్లి, తలుకు బెళుకుల తల్లి !

తెలుగు నేలల పైన తేనె మాగాణిసీ
తీరుగా తేటగా తీర్చి దిద్దిన తల్లి !

పదకవితా సూదతికి మధుర గాన ఫణుతులన్
ముదముతో ముద్దుగా చదువ నేర్పిన తల్లి !

ప్రబాధ సుందరీ రస బంధుర భంగిమలూ
ప్రభలతో ప్రబలగా ప్రబోధించిన తల్లి !

నవకవితా యువతీ భావాభినయ గతులూ
శివములౌ లీలలన్ హవణించిన తల్లి !

ప్రణయ రాగము లోన ప్రణవ నాదము నింపి
ప్రవిమల యోగ నియతి ప్రసాదించెడి తల్లి !

ఆంధ్ర శారద నీకు అక్షరాంజలులూ !
అందుకో ఆదుకో రావమ్మ మా యమ్మ ! !

సంక్రాంతి

చిహితల కనువుగ చిందులు త్రొక్కచు
పాటలు పాడుచు పరుగులు పెడుతూ
దాసరి పచ్చి ఛెంగున వ్రాలాడూ
వేసము చూడా వేగము రారండి !

భవునేత్ర విగతానల జ్వాలలు లా
క్రూరాహి ముఖగత జిహ్వలు లా
భుగ భుగ మండే భోగి మంట లివి
శుభముల గూర్చగ గొలుతము రారండి !

ప్రతిభులు పన్నిన దొడ్డ వ్యూహము లా
పండుగ కన్నియ వపుర్లతలులా
వన్నెల వంపుల రంగవల్లు లివి
కన్నుల పండువు సంక్షగ రారండి !

వ్యూహములోపలి వీర శ్రేణులు లా
కృతుల లోపలీ అక్షర పంక్తులు లా
బారులు తీర్చిన గొబ్బి దేవర్లివి
భక్తితో కొలుతము బిరబిర రారండి !

పంట లొండొంటి పల్కరించుకో
వెంట నంటి నడయాడు నట్లుగా
పరువము గూర్చే పాలవెల్లి యిది
మురిపెము దీరా చూతము రారండి !

చిటునవ్వు పాలబుగ్గలన్ దొరలాడ
నును సిగ్గు కనుదోయి తళుకాడ
కన్నెపడతులా వెన్న జీవితాల్
పున్నెము వడయా దీవితము రారండి !!

ఉగాది లక్ష్మి

ఉగాది లక్ష్మిని చూదాము
వసంత లక్ష్మిని కొలుతాము
రారండి! రారండి!!

రంగురంగులా పూ లివిగో
కమ్మని పూలా తావిడుగో
పూలను జేరే తేడిడుగో
ఝమ్మను తుమ్మెద రవ మిదిగో
గున్న మామిడి కొమ్మిదిగో
కొమ్మ చివరా చివు రిదిగో
చివురుల మేసే పిక మిదిగో
రాగము గూర్చే స్వర మిదిగో
రారండి! రారండి!!

ఉగాది లక్ష్మిని చూదాము
వసంత లక్ష్మిని కొలుతాము !!

స్వాతంత్ర్య దేవి వచ్చె

భారతీయ సోదరా
పారతంత్ర్యం వోయెరా
స్వాగత విఘ్నము రార
స్వాతంత్ర్య దేవి వచ్చె !

భారతీయ సోదరీ
పారతంత్ర్య మింక సరి :
హారతీయ రావమ్మ
స్వాతంత్ర్య దేవి వచ్చె !

భారతీయ కవివరా
భవ్యకావ్య ఘణతులా
సంక్షీర్తనల్ సేయరా
స్వాతంత్ర్య దేవి మ్రోల !

భారతీయ నాయకా
భార మంత నీదెగా
స్వాతంత్ర్య దేవి కెట్లు
సమ్మానం సేతువో !

భారతీయ హృదయాల
భేదరేఖ విడవలెన్
స్వాతంత్ర్య భారతాన
శాంతిజ్యోతి వెల్లవలెన్ !

స్వాతంత్ర్యో దయమ్ముతో
స్వరాష్ట్రోత్పలమ్మున్
అమరజాతి ఆంధ్రజాతి
అందుకొనీ మనవలెన్ !

భారతీయ సోదరా
భారతీయ సోదరీ
స్వగత మ్మీయ రార
హారతీయ రావమ్మ
స్వాతంత్ర్య దేవి వచ్చె !!

స్వాతంత్ర్య దేవి వచ్చె .....

ఉ త్పా త ము

౧

ఊహితపు టుత్పాతం !
మహాసంతుభితపు జనపాతం !
ధర్మాదైవితపు వ్యాఘాతం !
కర్మాతీతపు ప్రారబ్ధం !!

ధైర్యం ! ధైర్యం !!
ధర్మం ! ధర్మం !!
శాంతం ! శాంతం !!

౨

చదువు లన్నీ చట్టుబుడలై
దాప్త మంతా కరుణ గట్టినదై
హృదయా లన్నీ రాళ్లూ గుళై
మనసూలన్నీ మట్టిపాలై
గడ్డి కరపించిన ధండి !
గుడ్డితనం మప్పిన ధండి !

౩

రా గ రే ఖ లు .....

మృత్యుహింస లేలికలండీ !
మానవధర్మ మిక్కేదండీ ?
మారణహోమ మిక నుండీ !
సత్యాహింస లిక లేవండీ !
మన కింక బాపు లేడండీ -
మన కింక బాట యేదండీ ?

మానవ జాతి
శకలమ్ములై
వికలమ్ములై
చితికి పోయింది
చెదరి పోయింది -
మహాసంధాత ఏడండీ ?
మహాత్మాగాంధీ ఏడండీ ?

ఉత్పాత ము .....

మారణ హోమం

అది నరాంతకు ద్వేషోన్మత్తపు కృత్యం
అది ప్రాణాంతకు మతోన్మాదపు కృత్యం !
అది మురాంతకు ప్రలయకాల వేసం
అది కాలాంతకు వికటాట్ట హాసం!

అవిగో భయద ఘనాఘన గర్జనల్
అవిగో క్రూర దంష్ట్ర ఘట్టన ధ్వనుల్ !
అది ఘోరాటవీ దహ్యమాన దావానలం
అది క్రూరాసుర హన్యమాన హాలాహలం !

అది హృదయ విదారక దృశ్యం
అది అదయు నవిచారక కృత్యం !
అది మతకాసారమున క్రుశ్లిన హృత్పత్రం
అది వర్గసాగరమున క్రుంగిన హృద్యంత్రం !

అది అహింసకే మారణ హోమం !
అది ఆత్మీయతకే తీరని టౌమం !!

ఎందూ కండి

మాలో మేమూ తన్నుకుంటాం
మాలో మేమూ గుడ్డుకుంటాం
ఐకమత్యం లేసి మాకూ
ఎందూకండి సొంతా రాజ్యం ?

తోటీ వాణ్ణీ తొక్కి వేస్తాం
సాటి వాణ్ణీ సాగా గొడతాం
మానవత్వం లేసి మాకూ
ఎందూకండి సొంతా రాజ్యం ?

బ్రహ్మ గొణ్ణీ భరతం పడతాం
కమ్మా కాపూ భేదం పెడతాం
వగ్గ కలహం పెంచే మాకూ
ఎందూకండి సొంతా రాజ్యం ?

సరుకూ దాచీ ద్రోహం చేస్తాం
ధరలూ పెంచీ దోచుకుంటాం
ప్రజలూ మోసం చేసే మాకూ
ఎందూకండి సొంతా రాజ్యం ?

విద్యాహీనుకు పట్టం గడతాం
పరాయి వాడికి అలుసూ అవుతాం
ముందు వెనుకల చూడని మాకూ
ఎందూకండీ సొంతా రాజ్యం ?

మాటా మీదా నిల్వక కట్టాం
మనిషీ నెవ్వరి నమ్మక ఉంచుకొనక
మనసూ నిలకడ లేని మాకూ
ఎందూకండీ సొంతా రాజ్యం ?

అడుగుడుగునా అడ్డూ పెడతాం
ఏమది అంటే సమ్మే చేస్తాం
సొంత యింటిని కూల్చే మాకూ
ఎందూకండీ సొంతా రాజ్యం ?

[వ్యంగ్య రచన]

ప్రశ్న

ఆంధ్ర రాజుల ప్రాభవమ్మును
ఆంధ్ర మంత్రుల బుద్ధి బలమును
ఆంధ్ర యోధుల విక్రమంబును
అందు కొన్నావా ?

ఆంధ్ర దేశపు భోగ భాగ్యాల్
ఆంధ్ర కళలా అంద చందాల్
ఆంధ్ర సాహితీ తీరు తీయాల్
నిలువ రించావా ?

ఒకరి నొకరూ విశ్వసించుట
పలువురొకనీ అనుగమించుట
తోటి వానిని గౌరవించుట
నేర్చు కొన్నావా ?

మంచి చెడ్డల భేద పరిచే
పిన్న పెద్దల నెంచి చూచే
నిన్న నేడుల కలిపి నడిచే
దృష్టి కుదిరినదా ?

అల్ప విషయము నంతు జూచే
అసలు సూత్రము విస్మరించే
అధిక ప్రసంగము - మానగలవా
ఇప్పటికి నైనా ?

ఇంటి గుట్టును బైట పెట్టే
తోటి వానిని త్రొక్క జూచే
స్వార్థచింతన - మానగలవా
ఇప్పటికి నైనా ?

ఆంధ్రు డంటే అగ్ని గోళం
ఆంధ్రు లందరి దైత్య కంఠం
అనగ జెల్లీ అంద వలె బో
కామితార్థమ్ము !

ప్రేమ గీతాలు

౧

[“ ఆరె బుల్ బుల్ తూభి ఆ ” అనే
అషీత్ భరన్ రికార్డు ననుసరించి.]

రావె వలపుల రాణి రా
మైత్రితోడ కూడగా... !

ఆనందమకా కనగ నాతి నిన్
విశేష శోభ చే... !

హంస చాయ అడుగు లిడుతు
రావె అమృత బిందువే...!

మైకమె స్వప్నా తలాన
భావజ తపనే సుమా...!

అభ్యాగతి నహరహం !
ఎట్టి విధాన చూతువో...?

నా బహూ కృతేను చెల్మి -
ప్రేమ మద్దిర పాలనీ...!

హార్దపుం భావాలు చిల్కా-
కౌను పుల్కరిపగా...!

సురోచిస్సులా వెలార్పా -
అద్దె మ్మిక ఆద్రుతిన్
రంభ యెవతె రాజిలన్?
సౌందర్య మరయ నీ దికన్!

ఓ ప్రియా, నిలబోదు నిమిషమ్
ఐహికం మరపింపవా ...?

౨

[“మనక ప్యాన్ ని నాకే జా ” అనే
అప్రీట్ భరణ్ తికాడ్డు నడుపించి]

మనసు వ్యాకుల మొందె గా
చూడనైన ఓ సాఖి రా !
ఓ... స్వర్ణా డోలికలన్దు తూగా
రంగుమై నింగీ పూతమై పోగా
అంభోరాశిని ; శీతమయూఖన్
చెలియా! మరి చంద్రిక లేవీ ?
తేలీ - తేలీ పోదాం - రావె, రావె, రావె
రావె, మత్తపవను కల్మి విహగాలు
నాగ, సుగన్ధా విరులా చాయా
అదియే నాకే సమూహ మా ... !
కెమ్మోవీ సమమే మధుతోడా ... ?
ఖ్యాతే ప్రేమపు బన్ధన్ వీడా ... ?
మేన్ - ఎటా - వ్యామోహమె మేలొ
భరియింప రా మధూశితో -
మనసు వ్యాకుల మొందె గా
చూడనైన ఓ సాఖి రా !

ప్రేమ గీతాలు .....

కుసుమ రాజమ

ప్రణయార్చన కుపకరించే
ప్రవిమల కుసుమ రాజమ
ప్రవిశ ! మామక హృదంతరమున !
ప్రవిశ !! మధురాలయమ్మున !!

దుష్ట లోకమున దురిత లోకమున
కంటకావృత కఠిన సీమలన్
కలగి పోకు మో కుసుమ రాజమ
తొలగి చేరు నా హృదయ సీమను !

అర్హత బడయని అటవీ భూముల
గర్హము ఫలమగు కఠిన సీమలన్
చొరబోకు మో కుసుమరాజమ
చేర రమ్ము నా హృదయ సీమను !

ప్రణయార్చన కుపకరించే
ప్రవిమల కుసుమ రాజమ
ప్రవిశ ! మామక హృదంతరమున !
ప్రవిశ !! మధురాలయమ్మున !!

భ్రమర రాజా

భ్రమరరాజా ! భ్రాంతి వొడమదె
సమయ మెరుగవె సుమము జేరగ ?

నీవు లేమికి నిదుర లేకా
సుమము సుడివడి సురిగి పోయెను !

నీదు రాకల కెదురు చూచీ
ప్రసవరాజ్ఞీ ఫలవరించెను !

నీదు గానము నాల కింపగ
రేకు లన్నియు తపము గొన్నవి !

నీదు కౌగిలి నభిల పించుచు
కుసుమ సౌరభ విభవ మున్నది !

భ్రమర రాజా ! భ్రాంతి వొడమదె
సమయ మెరుగవె సుమము జేరగ ?

కోయిలా

అలయింపకే - కోయిలా - అలయింపకే
అలయించి - కోయిలా - విలపింప జేయకే

పండు వెన్నెల లోన
ఇసుక తిన్నెల లోన
గుంపు కన్నెల లోని
ఇంపు చిన్నెల దాని
మనసు చూరగొన

అలయింపకే - కోయిలా - అలయింపకే
అలయించి - కోయిలా - విలపింప జేయకే

వినిపింపకే కూత
కనుపింపకే యెదుట
జనియించునే ప్రేమ
కనుపించునే మూర్తి

అలయింపకే - కోయిలా - అలయింపకే
అలయించి - కోయిలా - విలపింప జేయకే!

పిలుపు

రావోయి రావోయి చందమామా !
నాతోడ రావోయి చందమామా ! !

చేతులూ బట్టకొని
మనసులూ విప్పికొని
ముదముతో పోదాము ...

కథలనూ చెప్పుకొని
శాస్త్రాల విప్పికొని
చకచకా పోదాము ...

కొండ మలపుల గుండ
లోయ కుదుపుల గుండ
లీనమై పోదాము ...

తానొకడే మనకెదురు
తరలి వచ్చునో యేమో
తొందరగ పోదాము ...

వెంట వచ్చిన వారు
వెడలి పోయిరి యపుడే
విరిగి పోవునో మనసు ...

వలపు గాఢము నాకు
వాక్కు నాపును సిగ్గు
వప్పు జెప్పుగ నీవు ...

మా బావ నా తోడ
మాటాడె దాకుండి
మరలి వత్తువు గాని

రావోయి రావోయి చందమామా !
నాతోడ రావోయి చందమామ !!

ఆసేనె

అల్లదిగొ ఆసేనె
ఆడినీ నన్నునూ
అతికేసి నాదోయి ...!
అతికేసి నాదోయి ...!

ఆరోజు ...
ఆడెవరో నే నెరుగ
ఆడెరుగ డే నెవరో
ఇద్దరము ఆసేలొ
సోదైముగ కూకుంటె
అల్లదే సమయాన
అతికి పోయిందోలె ...!

పొలము కల బోతేను
పక్కనే తానుండి
పుడకల్ని నా ముందు
పారేసి నవ్వుతూ
ఏరవే మరదలా
ఏరవే తొందరగ
ఎన్నె లొచ్చే యేళ

ఎనక ఉన్నది గాని
అని తాను నాతోడ
ఎకసక్కె మాడాడు ...!

సేలోకి నీలైడుతు
సెమటలో నేనుంటె
సేమమా మరదలా
సేమమా అనితాను
సల్లన్ని నీళ్లన్ని
సిలికాడు నామీన ...!

కుప్ప నూర్చిళ్లలో
కొలిచేటి అడ్డిన్ని
కొంపదీ సెవరితో
కూయబో కంచేమొ
కొంగులో పోసేసి
కొంచుబో మరదలా
కొంచుబో అనియేటా
సిత్రముగ నవ్వాడు
సోదైముగ చూశాడు ...!

మరపు రాదోయి

మరపు రాదోయి

నాకు

మరుజన్మ కై నా !

మనసు నిలదోయి

ఇకను

మారు పల్కుటకూ !

పొద్దున్నె నిద్దరా

పొయ్యేటి నన్నేటా

గిలిగింతతో లేపి

‘కలలేమి కన్నావో

కమ్మగున్నా యేమొ

కూశింత నా నెవిని

కుమ్మరించ’ ని శాన

కొసరి అడిగే వోడు ...

పంట కల్లెము కాడ

పగటింత పని జేసి

నెత్తి మీదికి పొద్దు

నెమ్మదిగ వస్తుంటే
సద్ది తెచ్చే నేను
సక్క గొస్తునా లేదా
దారి ఊంకల కేసి
తేరి సూసే వోడు ...

పంట కుప్పలు రెండు
పైపైన ఏసుకుని
నాకు పక్కనె తాను
నవ్వు కుంటూ జేరి
అడ్డ కంకిని ఒకటి
అందుకొని నమలుతూ
పొలము గట్టుల బట్టి
పడుచు పాటల బాడి
పండు ఎన్నెల తోడ
పల్లె జేరే వోడు ...!
మరపు రాడోయి

నాకు

మరుజన్మ కై నా !

మరపు రాడోయి

సమాధానము

ఉత్తుత మాటలకె

ఓ భామా!

ఉలికులికి పడతారె

యా డైనా!

పొరుగింటి పుల్లమ్మ

పొగశేత నామీన

పొడుపు మాటలు నెప్పి

పుల్ల గీచగ సూసె ! ...

పల్లె యెలుపల నాడు

పడుసు లందరు జేరి

పాట పాడగ నేను

పది మందితో ఎత్తి ... !

పొద్దు గుంకిన యేళ

పల్లె కొచ్చే పడుసు

బయము శేతా తాను

పక్కనే నడిశింది ... !

.....

సరసముగ దంపతులు
సుకము తోటీ వ్రంఁజె
సూసి ఓర్చా లేరు
సుప్పనాతీ వెజలు !

ఉత్తు త మాటలకె
ఓ భామా !
ఉలికులికి పడతారె
యా డైనా !

- “పాశేరు పాటల” లో నుంచి]

ప్రణయ కలహము

[విజకాంతులతో కలహించిన కమలాక్షి
తనమూర్తినే అతనిలో చూచుకుంటూ
పురుష ప్రకృతిని అధిక్షేపిస్తున్నది]

చిక్కు వడినా తంత్రు లన్నిటి
నొక్కపరి మీటినా విధముగా
ఝల్లు మన నా గుండె
ఝల్లు మని వచ్చింది !

గానాన్ని శ్రుతులతో కదుపుకొని
హృదయాన్ని చేతులతో అదుముకొని
జాలి గొలిపెడి చూపు
చురచురా చూసింది !

నే నేమొ ఘోరపాపి నటంచు
తా నేమొ న్యాయవాది యటంచు
నా పెన్కగను వచ్చి
నిలు మంచు అదలించు !

షరుగెత్తి పోతావు - దొంగవా ?
పాలింప నాకికను - లొంగవా ?

ఎన్నాళ్లొ చూదాము
ఏపాటి బిగియింపొ ?

మగవారి ప్రేమలూ ఇంతలే
పగవారి క్రై ననూ వలదులే
ఇటువంటి యెడబాట్లు
ఇటువంటి నగుబాట్లు !

విన్నోరి గుంజెలూ కడు చెదరు
కన్నీరు నెలయేరు వలె పారు
నీ గుండె కఠినమో
నా రాతె జటిలమో !

ప్రేమ ప్రేమంటారు మీ వాళ్లు
ప్రేయసి న్విడిచేటి మొనగాళ్లు
గుట్టు తెలియద ? అసలు
వట్టి మాటల పసలే !

అనురాగ మంటారు మీ వాళ్లు
అపమార్గ వర్తనల మొనగాళ్లు
రెండు నాలుక లుండు
చెండ శాసనులైండు !

ప్రణయ కలిహఠము

రా గ రే ఖ టి .....

నవనీత సమమైన మనసులూ
జవ జీవ యుతమైన మనుషులూ
అనుకొనుట కబురులే !
అనుభవము దప్పులే !!

ప్రణయ కలహము.....

రాధీకా విరహము

ఏ దిక్కు బోతివని వెదకుదూ ?
ఏ దారి యేగితని వెదకుదూ ?
కోపమే కొనిపోయె నందునా ?
కోరికే యటులుండె నందునా ?

వెన్నెలలో కయ్యాలు మరతువా ?
కొగిలిలో భావాలు కరగెనా ?
పొదచాటు పదిలముగ నొదిగిత్తో ?
ఎదనుండి పెకలింప దలచిత్తో ?

ఎడబాటు ప్రేమ నతిశయించని
విడిపోతె నన్నిడిచి యీ క్రియన్ ?
చాలు చాలిక రమ్ము నా కడకు
సైప జాలను విరహ భారమును !

ఏ దిక్కు బోతివని వెదకుదూ ?
ఏ దారి యేగితని వెదకుదూ ?
కోపమే కొనిపోయె నందునా ?
కోరికే యటులుండె నందునా ?

ప్రేమ కావలె

పుడమి యందున
చేరు గనుటకు
ప్రేమ కావలె !
ప్రేమ కావలె !!

మతము లన్నియు
హితము గనుటకు
ప్రేమ కావలె !
ప్రేమ కావలె !!

పడతి యందున
ప్రణయ సుఖముకు
ప్రేమ కావలె !
ప్రేమ కావలె !!

పరము నందున
పదము నిడుటకు
ప్రేమ కావలె !
ప్రేమ కావలె !!

శైశవము

జనని గర్భము వెడలు టేమో
కనిక తల్లి పెంచు టేమో
మనసు లోనే తలప లేనూ
పిన్న తనమునా !

జనకు తోడుగ జనుట యేమో
ధనపు మూటల విలువ యేమో
మనసు లోనే తలపలేనూ
పిన్న తనమునా !

లోక మందూ లోటు లేమో
లోకు లన్నను లొంగు టేమో
నాకు ఊహలె పొడమ కుడూ
చిన్న వయసునా !

గర్భ మన్నను గంతు లేస్తీ
అరిసె లన్నను ఆశ పడితీ
సరస మైనా సర్వణి నేనూ
అరయక పోతిన్ !

రా గ రే ఖ లు .....

చిల్ల పెంకుల బిళ్లఁ గోడుల
పిల్ల గాలుల నాడుకుంటూ
దొర్లి వైచితి నెన్ని నాళ్లొ
పిల్ల వాడనుగా !

ఇసుక తిన్నెల నిండ్లు గట్టి
ఆశ జీవుల నీను గొలిపి
త్రోచి వైచితి నిన్ని నాళ్లూ
పసి వాడనుగా !

ఈసు నొందదు నాదు భావము
ఆసువు లన్నను ఆశ లేకా
త్రోసివైచితి నిన్ని నాళ్లూ
పసి వాడనుగా !

ఆడు కొనుటయె ఆర్యసూక్తి
పాడు కొనుటయె పరమ సూత్రం
గడపి వైచితి నాడి పాడి
బుడత తనంబున్ !

శై క వ ము

ఎవరు

నాకు తో డెవ్వ రోయీ
నాకు తే డెవ్వ రోయీ ?

కటిక చీకటి
కాటి కాపరి
భీతి గొలిపే
బ్రహ్మ రాక్షసి... !

విరహ తాపము
వేడి గాడ్పులు
రెచ్చ గొట్టే
రమణి రూపము... !

స్వార్థ జీవులు
వ్యర్థ చింతన
కొట్టు కల్లే
కాల వాహిని !

నాకు తో డెవ్వ రోయీ
నాకు తే డెవ్వ రోయీ ?

లే రో

బిచ్చం లేసి
భిక్షా పాత్రా
నిరాశ తోడా
నిగిని చూడా-

వయసు మళ్ళి నా
పూరి గుడిసే
దుఃఖం తోడా
నేలకు క్రుంగా-

అసువుల మెసవగ
అరులు జాచే
భీకర మృత్యువు
కవుంగలింపా-

ఏరో త్రాతలు !
లేరో త్రాతలు ?
లేరో ?

.....

అన్వేషణము

గగన మందున
కాన వచ్చుని
కళ్ళు రెండును
చిల్లు లడగా
కలయ జూచితి

ఎందు దాగితి వపుడు ?
ఎందు బోయితి వపుడు ?

కొండ చాటునె
కాన వచ్చుని
గంపె డాశతో
కొండ లన్నీ
కొసరి వచ్చితి

ఎందు దాగితి వపుడు ?
ఎందు బోయితి వపుడు ?

రా గ రే ఖ లు.....

కడలిలోపల
కనగ నగునని
కణము కణమూ
కరము తోడను
కలియ వెదకితి

ఎందు దాగితి వపుడు ?
ఎందు భోయితి వపుడు ?

అన్వేషణము.....

ఆ చుక్క

మాడు వేసవి లోన
పండు వెన్నెల లోన
కతలు సెప్పిన వేళ
కలువరించిన వేళ

నక్షత్ర లోకాన అటనొక్క చినిచుక్క

మినుకుమని మెరిసిందిలే !
మిణుగురై వెలిసిందిలే !!

పడలి గానక చాల
పలవించి పలవించి
విసుగు దోచిన మదికి
మసక దోచిన వేళ

మేఘాల సభలోన ఆచుక్క యెక్కడో

దాగుల్లు పోయిందిలే !
దోబూచు లాడిందిలే !!

మాయ

సంద్రుణ్ణి

ఆకాశ

మంటెటి చోటా

సూర్యుణ్ణి

ఉదయాద్రి

తాకేటి చోటా

ప్రాణాలు

తనువుల్ని

బాసేటి చోటా

దేవుణ్ణి

భక్తులూ

కలిసేటి చోటా

కలదేటి మాయయో

కళవళ మొదమించు !

అశ్రు కణములు

[ప్రాయశఃకాలం పసికన్నె. అభయ, శుభమా ఎరుగని
వయసులోనే సనువు కుంకుమ మాసివది. చిన్నినాథుని
విధి నోటబెట్టుకొన్నది ఎరుగని కన్నె సోయగముపైనా,
అమానుకతపైనా జాలికల్లి రాలిన బిందువులివి !]

ప్రొద్దు ప్రొద్దునె
పొన్న పూలను
అద్ద మందున
దిద్దుకొందువు

ఎవరి కోసర మింక ?
ఎందు కోసర మింత ?

చిన్ని నాథుని
చిత్ర పటమును
పొన్న పూలకొ
పూజ సేతువు !

ఎవరి కోసర మింత ?
ఎందు కోసర మింత ?

చెలుల గూడుక
చెలుపు మీరగ
చిట్టి బొట్టును
పట్టు చుందువు !

ఎవరి కోసర మింత ?
ఎందు కోసర మింక ?

ఆట లందున
అలరు బోడులు
నాథు నడుగగ
నవ్వు కొందువు !

ఎవరి కోసర మింత ?
ఎందు కోసర మింక ?

కడుపు తీపి.

[తన కూసలను అన్యాయంగా పొట్టబెట్టుకోగా పలవిన్నూన్న
దానిదికి అశ్లోతాప అనుభవంగా తన కడుపుతీపి కొద్దీ
ఆమె అతణ్ణి ఇలా చూసిస్తున్నది.]

ఏ పాప మెరుగనీ
ఏ మర్మ మెరుగనీ
నా ముద్దు నా కన్న
పసివారి పొట్టెట్టు కొంటేవే
ఓరయ్య
పండితా పుత్రు డనిపించితే !

నిశి రాత్రు లందునా
నిద్రించు వేళలా
నా ముద్దు బుగారు
పసివారి ...

పాల మిసిమిన్ బోలి
పండుటాకుల మించు
పసిమితో చెన్నారు
పసివారి ...

రా గ రే ఖ లు .....

అశ్రు శస్త్రాలనూ
అభ్యసింపా లేక
అనిమొనకు రాలేసి
పసివారి ...

కరకు కత్తులనైన
కరుణతో కరగించు
కల్యాణ మూర్తులౌ
పసివారి ...

ఇనుప ముక్కల కన్న
గనుప రాతుల కన్న
పనికిమాలుచు నీవు
పసివారి ...

గురు శిష్య న్యాయాన్ని
పరికింపకే నీవు
పరుషతే చూపుచూ
పసివారి ...

క డు పు తీ పి .....

పురుషత్వ మేముంది ?
 పరమార్థ మేమొచ్చె ?
 వరహాల మూటలై
 పసివారి ...

నీకేమి చేసిరో
 నిన్నేమి కూసిరో
 నిష్కారణమ్ముగా
 పసివారి పొట్టెట్టు కొంటివే
 ఓరయ్య
 పండితా పుత్రు డనిపించితే !

నిర్వేదం

ఏమీ పాతాళపు భయద గాంభీర్యం
అయ్యో పాపాణపు కఠిన కార్కశ్యం !

ఇదిగో కోప ఘూర్ణితాగ్నిగుండం
అమ్మో విషపూరితాశనిపాతం !

క్రుంగిపోయె క్రుంగిపోయె
హృదయమే కుమిలిపోయె !
ప్రిదిలిపోయె ప్రిదిలిపోయె
హృదయమే వ్రక్కలాయె !
దగ్ధమాయె దగ్ధమాయె
హృదయమే భస్మమాయె !

పాతాళపు లోతుల్లో
పాపాణపు గతుకుల్లో
అగ్నిగుండపు అర్చుల్లో
అశనిపాతపు అరుపుల్లో

గుభేలున పడి
 నలుగుడు పడి
 చెవి చిల్లులడి
 తల తగులడి
 ఆశ కొడిగట్టింది !
 దశ దిశలూ —
 శూన్యాన్నే
 నిశ్చసించాయి !
 గాఢ ధావంతాన్నే
 ఆవలించాయి !
 విషాగ్ని కీలన్నే
 పుక్కిలించాయి !
 అంతరిక్షాన
 పక్షి రుతాల
 వెకిలి నవ్వులూ
 పిక్కటిల్లాయి !
 అంతరంగాన అగ్ని వర్షం
 వేయి ముఖాల కక్కుతోంది !
 అంబుధి లోపల బడబాగ్ని

రా గ రే ఖ లి .....

ఉవ్వెత్తుగా చెలరేగింది !

కాననంలో కార్పిచ్చు

క రాళ జిహ్వల

జాచింది !

అంధకార బుధుర వీధుల్లో

దారుణ మారణ తిమిరాల్లో

భీకర తాడిత వీచుల్లో

దీపం కంపంతో కదలాడింది !

పాపం భయంతో పాకాడింది !

శబ్దం బెదరుతో నడయాడింది !

రసన రస విహీనమై

బెండు బారింది !

గళం గరళయుతమై

మండి పోయింది !

మేధ తిమ్మిరెక్కి

మొద్దు బారింది !

ని ర్వే దం .....

విషానల కీలల వెళ్లగ్రక్కే దృక్కులు
వెంట బడ్డాయి !

కోడెత్రాచు తలల కోరలు జాచే
శబ్దాలు కూలద్రోస్తున్నాయి !

క్రూర కఠోర కరాళ దంష్ట్రలు
పట పట పట కొరుకు తున్నాయి !

కొరవిన బడిన మానవ కంకాళాలు
హుమ్మని కబళింప నున్నాయి !

ప్రపంచ మంతా విక్రమించి
హరించింది కీర్తిబాలను !

శ్మశాన వాటికలో భస్మ జాలం
బెదిరిస్తోంది భవిష్యత్తును !

ఆనందం

నవ వసంత కుసుమ సంతానాన్ని పులకితం
ఒనరించే మధుర వీచీ మంషహాసాన్ని
పరికించావా ?

ఆకాశా న్నంతా ఆవరించిన
ఆహ్లాద చంద్రికల్ని చూచావా ?

హిమాల యోత్తుంగ శృంగంగా
ఉప్పొంగి పోయిన ప్రేమైక మూర్తి
హృదయ పరితోష జల నిధి తరంగాన్ని
తిలకించావా ?

అహో ఏమి ఆ మధురిమ !

ఏ మా ఆహ్లాదం ! !

ఏ మా ఆనందం ! !

వర్షాగమనం కోసం నిరీక్షించే రైతుకు
మేఘం పొడసూపింది !

చంద్రుని అవలోకింప కుతూహల పడుతున్న
కలువలకు తేని చల్లని చేయి
సోకినట్లైంది !

సుమయాత్ర సలుపు తూన్న ద్విరేఖాన్ని
పరిమళం, పులకరింప జేసింది !

మధుర వాగ్ధరులు
అమృతాలై స్రవించాయి !

ప్రేమావ లోకనోత్పల మాలికలు
ఒక్క గళ సీమనే కాదు -

శరీర మంతనూ
అలంకరించాయి !

హృదయమే నవసీతమై
ప్రణయ కవోష్ఠతకు
కరగి ద్రవించింది !

నేత్రో త్పలాలు నంద హిమ సందోహంతో
కదలు లాడాయి !

చంద్ర ప్రకాశానికి చకోరికలు
పులకిత గాత్ర లైనాయి !

శరీరాన్ని ఆత్మ తోడై
నిలిచి నిలిపింది !

రాగ రేఖలు .....

హృదయం పూచి పరిమళించింది !
నవ్వులు ప్రమోదాన్ని పుక్కిలించాయి ! !

హృదయ నిర్గత మధుర నాదము
ప్రణయ వీణా నిస్వనంతో
మేళవించింది !

అడుగులు అడుగులు కలసి పోయాయి !
ఆత్మలు ఆత్మలు హత్తుకున్నాయి !

కవి తోషం పోషించగా
దివి వచ్చి దీవించింది !
భువి మెచ్చి పులకరించింది ! !

ప్రణయ కుసుమంలో
ఆశా కిరణం ప్రసరించింది !

ప్రణయ సాగరంలో
ప్రమోద రత్నం ప్రభవించింది !

అ న ం ద ం .....

రాగ రేఖలు.....

ప్రపంచ చరిత్రలో
స్వర్ణ భారతి
ప్రసవించింది !

ప్రకృతి గోళంలో
సుకృతి తొంగి చూచింది !

విరోధించే నరాధముల
పురా విభవముల
వితాడి చగ -

వికృతి ముసిించింది !
వినీతి హసిించింది !!

అ నం దం

ని దు ర్

గొట్టె లన్నియు నొక్క టాకటిగ
పోవుచుంటను —

వాన చినుకులు టప్పు టప్పున
పడిన మ్రోతను —

తేనె గ్రోలగ పూవు చుట్టెడు
భ్రమర గీతిని —

మెల్ల మెల్లన వీచు చుండెడి
మలయ పవనుని —

అల్ల నల్లన నాడు చుండెడి
అలల సరణిని —

వైరు లన్నియు కోత కొచ్చిన
పచ్చ పొలముల —

నిర్మలమ్ముగ గానుపించెడి
గగన తలమును —

వరుస వరుసగ తలచితిని గాని
కునుకు పట్టదు !

ప్రక్క వనములూ పక్షి సంతతి
పాట పాడగ —

కోయి లొక్కటి మనసు కలచెడు
కూత కూయగ —

వినుచు రాత్రుల రెండుగడపితి
కునుకు పట్టక !

నిదుర దేవత ! నిన్ను పొందగ
నేర్పనెతిని !

వదలిపెట్టకు నేటి రాతిరి
వ్యథల ముంచుచు :

మంచి ఊహల
పంచి పెట్టెడు : రాగవల్లరి !

రాత్రి పగలుల రాయబారివి
రాగదవమ్మ !

[అగ్ల కవి వద్దవర్త గీతాన్ని అనుసరించి]

బంగారు చెల్లాయి

చిన్న చిన్న చెల్లాయి
చిక్కుడు కాయ చెల్లాయి

పొన్న పొన్న చెల్లాయి
పొట్ల కాయ చెల్లాయి

కన్న కన్న చెల్లాయి
కాకర కాయ చెల్లాయి

వన్నె వన్నె చెల్లాయి
వంకాయ చెల్లాయి

చిట్టి చిట్టి చెల్లాయి
చింతకాయ చెల్లాయి

బంగారు చెల్లాయి
బాదంకాయ చెల్లాయి !

చిట్టి - కాకి

చెట్టు మీద కాకి ఒకటి కూరుచున్నదీ
చిట్టి తల్లి దాన్ని చూచి పిలుచు చున్నదీ !

వెన్న ముద్ద కొరకు కాకి వేచియున్నదీ
చిన్ని తల్లి చేతి నుండి చూరగొన్నదీ !

కాపు కాపు మనుచు కాకి ఎగిరి పోయిందీ
కాపు కాపు మనుచు చిట్టి ఏడ్చి పోయిందీ !

ముద్దు 'బాల' నొకటి అమ్మ ముందు వేసిందీ
దాన్ని చూచి చిట్టి ఏడ్పు మానవేసిందీ !

తాయిలం

తాయిలం తాయిలం !
మా మంచి తాయిలం !!
తీయనీ తాయిలం !
కమ్మనీ తాయిలం !!
ఏమిటో, చెప్పుకో —
ఏమిటా అన్నయ్య !

తీయనీ దన్నావ్
కమ్మనీ దన్నావ్
చెప్పలే నంటావ ?
చిన్నారి చెల్లెలా !

అరిసే, పూర్ణం
లడ్డూ, జిలేబి
హల్వా, బర్ఫీ
పేణీ, పేడా—

వీనిలా ఏదో
కావాలె నొకటి

అవునా కాదా ?
అనుంగు చెల్లీ !

మైసూర్ పాక్
బొంబయ్ మీతా
గులాబ్ జామ్
కోవా పీరా

వీనిలూ ఏదో
కావలె నొకటి
అవునా కాదా ?
అనుంగు చెల్లీ !

పాపాయి తో ప్రపంచం

పాపాయి
ఏడుస్తే
ఎదజేర్చి
పాలిచ్చి
లాలించు తాది !

పాపాయి
నవ్వితే
ప్రేమార
హృదయాన
హత్తుకుంటాది !

పాపాయి
తోటను
ముద్దుగా
పొద్దంత
గడుపుకుంటాది !

పాపాయి
ఏడుస్తే
జాబిల్లి
లేదూ !

పాపాయి
నవ్వితే
పండంటి
వెన్నెలా !

పాపాయి
తోకేను
ప్రపంచక
మంతాను !

పాపాయితో ప్రపంచం

కలి కఠిన్యం

కాన రాని దీ కలి కఠిన్యం
కాలిడ బోకుర కర్దమ భూమిని !

పాలనీ మరపించి
విసమునే త్రాగించు !
పూలనీ భ్రమపెట్టి
ముండ్లలో నడిపించు !
వెలుగనీ మురిపించి
చీకటుల నుసిగొల్పు ...!

శిఖరాల కెక్కించి
పలురాల పడగొట్టు !
శాంతిలో జోకొట్టి
చింతలో చెడగొట్టు !
దరిజేర బోధించి
చెరలలో వేధించు

కానరాని దీ కలి కఠిన్యం
కాలిడ బోకుర కర్దమ భూమిని !

మానవ ప్రపంచం

న్యాయానికి కాలం కానిది
ధర్మానికి స్థానం లేనిది—

మన ప్రపంచం !
నవ ప్రపంచం !!
మానవ ప్రపంచం !!!

త్యాగానికి విత్తం లేనిది
ధ్యానానికి చిత్తం పోనిది—

మన ప్రపంచం !
నవ ప్రపంచం !!
మానవ ప్రపంచం !!!

లక్ష్యానికి రూపం లేనిది
కామానికి కల్లేం లేనిది—

మన ప్రపంచం !
నవ ప్రపంచం !!
మానవ ప్రపంచం!!!

ఉ ద్భోధ

తలపులు తనువులు
మలినము లైనవి :
అచ్చపు జాడల
నరలండోయ్ !

పుట్టెలు బుద్ధులు
బూజులు పట్టెను :
పులు గడిగి కొన
తరలండోయ్ !

వేషము భాషయు
వేసెను వెట్టుల :
సభ్యత నిలుపగ
మరలండోయ్ !

మతములు శతములు
మతకరు లాయెను :
కతముల నరసీ
కదలండోయ్ !

వేదన

౧

ఎన్ని జన్మా లెత్తి తీనో
ఎన్ని పాపాల్జ్ఞేసి తీనో
ఇన్ని పాపమూల కొఱకే
నెన్ని జన్మా లెత్త వలెనో ?

ఎన్ని నిష్టల జరుప వలెనో
ఎన్ని శిక్షల పొంద వలెనో
అన్ని ధర్మా ల్మొంట గలిపే
ఎన్ని కర్మల జేయ వలెనో ?

అన్ని భోగము లనుభవింపా
ఉన్న గడియల నన్ని గడిపి
పన్నగ శయను మాటె మర చే
నెన్ని పాట్లను పడగ వలెనో ?

౨

కల్లు తెరిచినా
కట్కచీకటులె—
చెవులుమూసినా
చెడ్డరోదనలె—
హృదయావేదన
హరించుమాగ్గం—
అగుపడదూ !

ఎన్ని చదివినా
అంత మాత్రమే—
ఎంత బ్రదికినా
అంధ జీవనమే—
వెలుగులోకీ
వెడలు మాగ్గం
అగుపడదూ !

ధర్మ జ్ఞాన

ధర్మ మెల్ల జీవులకు సమానం
ధర్మ పదవికి దయ ప్రధానం
ధర్మ మెల్లెడ పూజ మానం
ధర్మ రహితము జన్మహీనం !

ధర్మ మొక్కటే జగతి గాచును
ధర్మ మొక్కటే దేవదేవము
ధర్మ మందున దృష్టి నుంచుము
ధర్మ మొక్కటే పొందు రసమును !

ధర్మ మొక్కటే విశ్వసూత్రం
ధర్మ స్థాపన బహు పవిత్రం
ధర్మ మందఱి ప్రాణ మిత్రం
ధర్మ మందని దేది పాత్రం !

ధర్మ రహితము దేవరహితము
ధర్మ శూన్యము రక్షశూన్యము
ధర్మ దక్షత విజయ మిచ్చును
ధర్మ చింతన పరము నిచ్చును !

ధర్మ బధిరుడు సరకమందును
 ధర్మ రసమే మధుర భావము
 ధర్మ కార్యము ధరణి నిలుచును
 ధర్మ రక్షణ, జనుడు ! చేయుము ! !

జన్మ యెత్తి వృథా

జన్మ యెత్తి వృథా వృథా
కర్మ మహిమ గనక బుధా !

రుజా జరా కలిత వృథా
తప్ప దేరి కైన బుధా !

మృత్యు మకుట ధారి సదా
జీవి : తిరుగు లేదు బుధా !

రజ స్తమో గుణ ప్రథా
సత్త్వ దూరు జేయు బుధా !

అర్థ కామ దాసు కథా
ధర్మ మెఱుగకుండు బుధా !

శత్రు లార్గు రుద్రు గదా
మాయ వీడ నీక బుధా !

పాయ గాను లోని తుధా
భక్తి రసము గ్రోలు బుధా !

ఆని సత్య జ్ఞాన సుధా
ఆత్మ తత్త్వ మెఱుగు బుధా !

తరగ రహస్యం

గాలిన్నైనా
వారిన్నైనా
చలనంబే సం
చలనమే లేదూ !

చేతగు నంతలూ
చలనమే లేకా
పయనం బైందీ
పడవొంటరిగా !

హెచ్చరి కెరుగక
మచ్చిక తోడుత
చప్పుడు లేకా
తప్పుడు త్రోవా
త్రొక్కుచు నున్నై
తరగల్ కోన్నీ !

తలవని తలపుగ
తరగ ల్నుంచీ
తరగ ల్కొన్నీ
చెదరుచు వచ్చీ
పడవకు చేరువ
మసలుచు నున్నై !

తరగల తలపులు
కనగను మెఱుపులు !

తరగల తలపులు
వినగను వెఱుపులు !

పడవకు ప్రక్కా
పయనం బగుటా
తరగల్కున్నా
యొక్క రహస్యం !

పడవకు దాపుగ
పయనం చేస్తూ
తీరము జేరుట
దివ్యరహస్యం !

త ర గ ర హ స్యం

రాగరేఖలు

రహస్యమెరిగియు
రద్దరి విడచి
విహారసరణీ
విధంబు గడిపే
తరగల్ వారిన్
నశింపకున్నే ?

ఇందు, సాగరం ఇహము ; పడవ వేశము ;
తరగలు మనుజులు ; తీరము స్వర్గము

త ర గ ర హ స్యం

మొరటు పిల్లలు

మొరటుగా ఉన్న పిల్లలువారు !
అందుకే అరికట్టారు మావారు !!
నన్నా నీడకుండా వారితో—

మాటల రాళ్లులా విసరుతారు
చినిగిన బట్టలు కట్టుతారు
చినికి పాత గుండ తొడలగుప్పిస్తూ
పరుగెత్తుతారు వీధిలోకి వేగ !
అధి రోహిస్తారు పర్వతాల నిట్టె !!
పరుగెత్తుతారు పల్లెవాగులమెట !!!

ఉక్కులాంటి వారి కండరాలకు—
కదలులాడు వారి కరాలకు—
భయము నొందినాను మెండుగా :
సింహాలకు కన్నా ఎక్కువగా !

పొదలనుండి గంతేశారు కుక్కల్లా
ప్రపంచాన్ని చూచి మొరగడానికి !

రా గ రే ఖ లు.....

బురద నింత చిమ్మేశారు పంతుల్లా—
ప్రపంచాన్ని చూచి విసుకుజెంది !

మరోవైపు ముఖం పెట్టాన్నేను
సప్రవృత్తోన్న ట్టభినయిస్తాను !
అయినా నవ్వారు కారు వారు
మొరటుగా ఉన్న పిల్లలు వారు !:

[స్టేజిక్ స్పెండర్ నమసరించి]

మొరటు పిల్లలు.....

ధృతి నిల్పు మోయి

ధృతి నిల్పు మోయి

నేడైన

శ్రుతి గొల్పు మోయి

నీ వీణ !

విప ద్భావములకు

విస్త్రు పోవక నీవు

ప్రేమైక సూత్రము

ప్రియముతో బలియింప ...

వియ త్పథములలో

విహరింప జేయు నా

లలిత కళా లయము

చలిత తంత్రుల జేర్చి

ధృతి నిల్పు మోయి

నేడైన

శ్రుతి గొల్పు మోయి

నీ వీణ !

ఓ దేవ దేవ.

నా వల్ల గాఢయ్యా
నీ సేవ జేయా

ఇది కల్ల గాఢయ్యా
ఓ దేవ దేవా !

మోహాన్ని దేహముతో
స్నేహమ్ము చేకొనియే. ! ||నా||

ధనదాహ మీహృదిన్
తనదీగ చేకొనియే !   నా||

మమకార మదిహేచ్చె
తమసమ్ము మదిజోచ్చె ! ||నా||

సంసార భారమిదీ
నాసార మాహరించె   ! ||నా||

ఈజీవి బ్రోచేటి
భారమ్ము నీదాను

నా వల్ల గాఢయ్యా
నీ సేవ జేయా

ఇది కల్ల గాఢయ్యా
ఓ దేవ దేవా !

ఓ దివ్య గాయకా

ఓ దివ్యగాయకా !

ఓ నవ్యభావుకా !

నీ పాటలే విన్నాము

నీ ఆటలే కన్నాము

అమృతా లొలికాయి !

అందాలె చిందాయి !

నీ చిత్రాలె చూచాము

నీ శిల్పాలె తలిచాము

ఆనందమే ఒదివింది !

ఆలోచనే కలిగింది !

పసిపాప నవ్వులో

సెలయేటి శ్రుతులలో

కడలి తరగల్లో

నీ పాటలే విన్నాము !

నీ ఆటలే కన్నాము !

రా గ రే ఖ లు.....

మందమారుతమ్ములో
కుందనపు మూర్తిలో
పసి లేగ నడకలో
నీ చిత్రాలె చూచాము
నీ శిల్పాలె తలిచాము !

ఓ దివ్య గాయకా !
ఓ నవ్య భావుకా !

ఓ దివ్య గాయకా.....

వచ్చే వచ్చే

నవోజ్జ్వల కాంతి పాతాళకు

నమో నమో !

భవ్యాద్భుత క్రాంతి పతాకము

నమో నమో!

ద్వివ్యోతమ శాంతి పతాకకు

నమో నమో !

అరి కంఠ లుంఠన

సముద్రగ్ర స్వరూపకు

నమో నమో !

విపక్ష కుక్షి విచ్ఛేద

కోగ్ర స్వరూపము

నమో నమో !

నమోవా కమ్మ

ననుజూచి పొంగేటి
ననుగన్న తల్లికి
నమోవాకమ్ము !

నాకెప్పుడు కూర్చేటి
ననుగన్న తండ్రికి
నమోవాకమ్ము !

నామనసు మలచేటి
నాపరమ గురువుకూ
నమోవాకమ్ము !

నన్నెపుడు రక్షించు
నాపాలి దైవముకు
నమోవాకమ్ము !

చిట్టి రో !

చిట్టిరో ! పట్టిరో !
తల్లిరో ! బుల్లిరో !
కడుపులో చిచ్చెట్టి-
కన్నరో ! చిన్నిరో !!
పుట్టలో బొమ్మల్ల
మట్టిలో నుంటివో ?
నీటిలో మాదు క
నీటిలో నుంటివో ?
తళుకులో తెల్లనీ
వెలుగులో నుంటివో ?
గాలిలో పూవుల్ల
తావిలో నుంటివో ?
నింగిలో నీలాల
రంగులో నుంటివో ?
చిట్టిరో ! పట్టిరో !
తల్లిరో ! బుల్లిరో !
కడుపులో చిచ్చెట్టి-
కన్నరో ! చిన్నిరో !!

నా దు మ హా తి

నాదుమహాతికి తంతులె న్నో
లెక్కలేనన్ని ఉన్నవోయీ !

నాదు మహాతితో నాలపించుట
కేను నొక్కడ తగుదునోయీ !!

తంత్రి నొక్కటి మీటుకొనుచూ
దివ్యపురుషుల దింపగలనూ !

తీగ నొక్కటి కదుపుకొనుచూ
తీవబోడుల త్రిప్పగలనూ !

పాట నొక్కటి పాడుకొనుచూ
పాము లన్నిటి పట్టగలనూ !

తంత్రి నొక్కట తాళ మేసీ
తాండవానికి తావు నిత్తును !

తీగ నొక్కట తలపు పెట్టి
తీయబలుకుల పలుకనిత్తును !

రాగ మొక్కటి రగులుకొలిపి
భంగిమంబుల పొదిగి వేతును !

ముదముగూర్చే ముగుదముచ్చట
ముచ్చటించే మేళ మొకటి !

నృత్యగీతము నేర్పడానికి
నాలపించే నాదమొకటి !

కావ్యగానపు కల్పనానికి
కథల నిచ్చే కంఠ మొకటి !

కొమ్మ యందలి కోయిలమ్మతో
కలసి పాడే రాగ మొక్కటి !

ఏటి రొదలనె యేరు కొనుచూ
వాటి సరణినె వడుస యొక్కటి !

భీతి గొలిపే యలల ఘోషలు
పిక్కటిల్లే ఫణితి యొక్కటి !

నాదు మహతితో నాలపించుట
కేను నొక్కడ తగుదు నోయీ !

నాదు మహతికి తంతు లెన్నో
లెక్క లేనన్న ఉన్నవోయీ !

మా తెలుగు వెలుగు

మా తెలుగు వెలుగులే

దళ దిశల వెలగాలి !

మా తెలుగు కవితలే

మాధురులు చిందాలి !

మా తెలుగు బలములే

మన్ననలు పొందాలి !

మా తెలుగు పౌలములే

మన కరువు దీర్చాలి !

మా తెలుగు సీరాలే

మన వప్పి తీర్చాలి

మా తెలుగు వారలే

మన కండ నిలవాలి !

మా తెలుగు దనమునే

మరు జన్మ లందాలి !!

స్వాగతము

ఆదిమ దంపతులారా !

అరుదెం డిదె ప్రియమారా !!

అరుణోదయ శుభరేఖల

మలయామల మధువీచుల

శుకసంతతి సురగానము

శ్రుతిమాధురి యొనగూర్చెడి !!

ఆదిమ దంపతులారా !

అరుదెం డిదె ప్రియమారా !!

నవ వసంత ప్రణవ శోభలో

నవ శరచ్చంద్ర చంద్రికలో

కవ. గూడిన ప్రణయ ప్రసవము

కసు గందక పూర్వమె యిటు

ఆదిమ దంపతులారా !

అరుదెం డిదె ప్రియమారా !!

ఉపాయనము

పాత్రాస్వీకృతి పావన వేళా
పాణీగ్రహణపు పావన వేళా

పసుపూ కుంకుమ పల్లెరములతో
పక పక నవ్వుచు ప్రకృతిమాతా

దేవత లంపిన దివ్యాక్షతలూ
అర్పించుటకై అరుదెంచినదీ !

సురవరు లంపిన శుభ సందేశం
అందించుటకై అరుదెంచినదీ !

*

“అందించ బడినదీ అమరత్వ సిద్ధికై
ఈ దివ్య మధు పాత్ర ! !”

*

రా గ రే ఖ లు

ఏ పేజీ	నా గేయాలు	సేను ప్రచురిత లేదీలు
1	ఆంధ్ర శారద	ఫిబ్రవరి 1946
2	సంక్రాంతి	జనవరి 1948
4	ఉగాది లక్ష్మి	ఏప్రిల్ 1947
5	స్వాతంత్ర్య దేవి వచ్చె	అగష్టు 1948
7	ఉత్పాతం ౧, ౨	జనవరి 1948
9	మారణ హోమం	మార్చి 1948
10	ఎందూ కండీ	ఏప్రిల్ 1948
12	ప్రశ్న	డిశంబరు 1950
14	ప్రేమగీతాలు ౧	జనవరి 1949
16	“ ౨	“ “
17	కుసుమ రాజమ	ఫిబ్రవరి 1948
18	భ్రమర రాజా	జనవరి 1944
19	కోయిలా	అక్టోబరు 1937
20	పిలుపు	జనవరి 1937
22	ఆసేనే	ఏప్రిల్ 1940
24	మరపు రాడోయి	ఏప్రిల్ 1940
26	సమాధానము	ఏప్రిల్ 1940
28	ప్రణయ కలహము	నవంబరు 1940
31	రాధికా విరహము	మార్చి 1941
32	ప్రేమ కావలె	డిశంబరు 1939

33 శైశవము	డిశంబరు 1937
35 ఎవరు	అక్టోబరు 1939
36 లేరో	అగష్టు 1950
37 అన్వేషణము	నవంబరు 1939
39 ఆచుక్క	మార్చి 1938
40 మాయ	నవంబరు 1940
41 అశ్రు కణములు	అక్టోబరు 1939
43 కడుపు తీపి	జనవరి 1938
46 నిర్వేదం	జనవరి 1950
50 ఆనందం	జనవరి 1950
54 నిదుర	అక్టోబరు 1939
56 బంగారు చెల్లాయి	అగష్టు 1948
57 చిట్టి - కాకి	„ 1948
58 తాయిలా	మార్చి 1952
60 పాపాయితో ప్రపంచం	మే 1940
62 కలికాతీయం	అక్టోబరు 1939
63 మానవ ప్రపంచం	మార్చి 1952
64 ఉద్యోగ	జనవరి 1948
65 వేదన	జనవరి 1938
66 „	„ „
67 ధర్మజిజ్ఞాస	మార్చి 1941
69 జన్మ యెత్తి వృథా	మార్చి 1952
70 తరగ రహస్యం	అక్టోబరు 1937

73 మొరటు పిల్లలు	జనవరి 1951
75 ధృతి నిల్పు మోయి	అగష్టు 1941
76 ఓ దేవ దేవ	మార్చి 1952
77 ఓ దివ్య గాయకా	అగష్టు 1947
79 నమో నమో	అగష్టు 1947
80 నమో వాకమ్ము	మార్చి 1952
81 చిట్టిరో	ఏప్రిల్ 1952
82 నాదు మహతి	డిశంబరు 1938
84 మాతెలుగు వెలుగు	ఏప్రిల్ 1952
85 స్వాగతము	డిశంబరు 1941
86 ఉపాయనము	ఫిబ్రవరి 1942

ప్రతి గ్రంథాలయములో ఉండదగినది :

ఆంధ్ర సాహితీ ప్రియులు ఎవరు చూస్తూ ఉన్న
ఆధికారికమైన ఏకైక నవ్యాంధ్ర సాహిత్య
చరిత్ర గ్రంథము !

తెలుగు సీమలో ఆంధ్ర గ్రంథము అచ్చుపడడమ
మొదలుపెట్టినప్పటినుంచీ నేటివరకు

(1827 నుంచి 1950 వరకు) గల

వివిధ కవితోద్యమాలను, పలువుర కవి పండితుల
సాహిత్యజీవితాలను, వారి సారస్వత వ్యవసాయ
మును ఆంధ్రుల చరిత్రను అనుసరిస్తూ

సమగ్రముగా విమర్శించిన

శ్రీ కురు గం టి వారి

నవ్యాంధ్ర సాహిత్య వీధులు

(ద్వితీయ ముద్రణము)

శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి వేంకట హనుమంతరావు, M A.,

గారి బహుకాల పరిశోధనముతో గూడి పరివర్ధితమై

ఆధికారికమైన పల్లభాశ్చరిలో నూత్నప్రకరణాలతో

వినుత్న విమర్శములతో పలువు రాధునిక కవి

పండితుల వ్యాఖ్యలతో సమగ్ర భాగములలో

వేల్చబడినది !

వెల 100 పైసలు రూపాయిలు

కొరదాపీఠము :: గుంటూరు

